

Nhớ Quá Anh Em

Trời hết mưa rồi, sau một đêm, một ngày sau đó có mưa thêm...Rồi thôi! Trời tạnh, khô và nắng. Nắng đẹp hoa nào nở tóc Duyên?

Năm mới! Hôm nay không chúc tụng, nào ai gặp gỡ được ai đâu! Nhà bên hàng xóm như nhà vắng, nhà của mình như thế...giống nhau!

Mình gửi đi hơn mười cánh thiệp, chờ mong không một cánh bay về! Noel im lặng và đau đớn. Năm mới chẳng gì, kệ nó đi!

Trời hết mưa mà sao nước mắt...mấy dòng, đang muốn chảy trong thơ? Có câu gì tưởng như mây nước cũng có câu gì không viết ra?

Thơ Nguyễn Du làm mình buồn buồn "Quê người cỏ lợt bởi màu sương, đường xa bước nữa thêm ngàn ngại, dẫn bước đi thêm để...đoạn trường?" (*)

Hết mưa thì nắng. Nắng rưng rưng. Chim lại về nha những cánh rừng! Tuyết lách sườn non tìm gặp suối, thơ mình theo suối chảy ra sông...

Sông nào ăm ỉ hơn sông Mã? Con ngựa đời tôi hí tiếng rừng. Nhớ quá anh em bờ bụi lấp, làm sao tay níu nói chào Xuân?

Trần Vấn Lệ

(*) Thơ Nguyễn Du: "Quê người cỏ lợt màu sương / đường xa thêm một tắc đường một đau!"